

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3035/2017. (III. 7.) AB VÉGGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.21.463/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Rab Mária ügyvéd, 1141 Budapest, Miskolci utca 3.) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria Pfv.III.21.463/2015/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az indítvány alapjául szolgáló ügyben az indítványozó mint felperes keresetet indított az alperes ellen közúti balesetből származó kárának megtérítése iránt. Keresetét a bíróságok mind első, mind másodfokon elutasították. Ezt követően az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyet a Kúria Pfv.III.21.463/2015/2. számú, alkotmányjogi panasszal támadott végzésével hivatalból elutasított a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 273. § (1) bekezdésére hivatkozva. Az indokolás szerint az indítványozó a kérelmében nem jelölte meg a felülvizsgálat alapjául szolgáló okot, azaz a döntésre kiható jogszabálysértést, továbbá arra egyértelmű tartalmi utalást sem tett. Emiatt pedig a felülvizsgálati kérelem nem teljesítette a Pp. 270. § (2) bekezdésében és 272. § (2) bekezdésében foglalt feltételeket.
- [3] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogának a sérelmét állította arra tekintettel, hogy a Kúria érdemben nem vizsgálta felül a jogalkalmazói gyakorlattal alapvetően ellentétes jogerős ítéletet, s ezzel elzárta a jogorvoslathoz való jogától. Eredeti alkotmányjogi panaszában az indítványozó arra hivatkozott, hogy a Kúria nem vette figyelembe a Pp. 3. § (2) bekezdése szerinti előírást, mely szerint a beadványokat tartalmuk szerint kell elbírálni. Véleménye szerint a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásra alkalmas volt, megfelelt a törvényi feltételeknek: abban megjelölte azokat a jogszabályokat, amelyek megsértését kifogásolta. Főtitkári hiánypótlási felhívást követően kiegészített panaszában az indítványozó úgy érvelt, hogy ha a felülvizsgálati kérelmét a Kúria érdemben elbírálta volna, akkor a Kúria határozata – ismerve a Kúria ítélezési gyakorlatát – rá nézve kedvezőbb döntést eredményezett volna (közbenső ítélet formájában). A Kúria nem valós formai kifogások alapján utasította el a felülvizsgálati kérelmet.
- [4] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés pedig úgy rendelkezik, hogy a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [5] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz nem fogadható be, mert nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek egyikének sem. A hivatkozott törvényi rendelkezés értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [6] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3022/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [14] és [19]; 3186/2015. (X. 7.) AB végzés, Indokolás [20]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]; 3071/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [16]; 3100/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [13]; 3274/2016. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [14]} az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg

hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti. Ez a jogorvoslat az indítványozó előtt nyitva is állt, azt igénybe is vette, hisz az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezéssel élt, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe, mivel a rendkívüli jogorvoslat nem tekinthető az alkotmányos jogorvoslathoz való jog részének [például: 3242/2015. (XII. 8.) AB végzés]. Az Alkotmánybíróság most is hangsúlyozza: a jogorvoslathoz való jog a többfokú jogorvoslathoz való jogot nem foglalja magában. Ezt nem befolyásolja az sem, hogy a polgári perjog keretei között a felülvizsgálat jogorvoslatnak (perorvoslatnak) minősül.

- [7] Mivel az indítványozó által felvetett jogsérelem nem hozható érdemi alkotmányos összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslathoz való joggal, ezért az alkotmányjogi panasz sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [8] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (3) bekezdése és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. február 21.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1358/2016.

